

תקון שעשים וחמשה

השכינה תהיה נדולה כמו בעלה

ולכל היד תחזק, הנגה אָרֶם
חראשונן זמוֹתְּנוּתִים, בָּא פַּתָּח וְאָמֵר:
ולכל היד תחזקה - זֶה ה' [אֲחִירָנָה]
שְׁבָשִׁים - שְׁבִינָה], ר"י יסוד הדברים;
וְלֹא יְהוָה אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד (בריה
ד' ט), שְׁיוֹחָד יְחֻזָּר לְיְהָה.² שְׁעַבְשִׁוּ
הוּא [הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא] הוּא ו/
וְהַשְׁבִּינָה הוּא ה' ר' ד"ו, [רְהִינָּנוּ] דְלִית
על ו/. בא וּרְאָה, בָּא יְשָׂדֵר לְחַכְמִים
לְהַתְּבוּגָן בְּרַדְךָ הָאָמָת. בְּתוּב: הַמְּאוֹר הַגָּדֶל הַמְּאוֹר
הַגָּדֶלים, וְכַיּוֹב: הַמְּאוֹר הַגָּדֶל הַמְּאוֹר
הַקְטָן (בראייה א, ט). יסוד זה, בזמנן
[תְּהָה] שְׁלָא יְכַלֵּה הַלְּבָנָה לְהִיוֹת פְּשָׁמֵשׁ,
אוֹ הָיא [גְּבָרוּת] הַמְּאוֹר הַקְטָן. אָבֶל
בְּאָשָׁר תּוֹכַל לְהִיוֹת בְּמוֹהָה, אוֹ [תְּהָיָה]
שְׁנַיִם גְּבָרוּת: הַמְּאוֹר הַגָּדֶלים.
ולעתוד לבוא, צָרֵךְ הַמְּלָךְ [הַקְדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא - ז"א] בְּתִיחַלָּה לְהַתְּעַטֵּר
בְּעַטְרָתוֹ, וּמָה [שְׁחוֹא] הָיָה וְיְחֻזָּר
לְהִיוֹת י'. אָנוֹ יְהָה הָיָה (בריה שם שם).
וְאָנוֹ הַשְׁכִּינָה תַּתְּחַזֵּק גַּם בֵּין בְּכוֹחָה,
לְהִיוֹת בְּמוֹהָה מְפַשֵּׁשׁ. אוֹ [בָּמְקוֹם ד"ו]
שְׁחוֹתָה] תְּהָיָה ד"י, דְלַת עַל י'. [שׁו"א]
הוּא י', וְהָיא עַומְדָת בְּמוֹתוֹ מְפַשֵּׁשׁ.

לכל היד תחזקה. הא אדם קדרמאה
סְבָא דְסִבְין אֲתִי פַתָּח וְאָמֵר, ולכל היד
תחזקה דא ה' ד"י. ורزا דמללה יהיכה
יהו"ה אחד ושםו אחד (זכירה יד ט)
דיהו"ה אתקדר יהיכה. דשפתא איהו ו/
ושכינטא איה ה' ד"ו, דליהת על ו/. פא
תזוי דהכא קאים רزا למקימין למדע
בארכ קשות. כתיב המאות הגדלים,
וכתיב המאור הגדל המאור הקטן
(בראיית א ט). ורزا דא בזמנא דלא
יעכלת סיברא למהיי כשמsha כדין אייה
המאור הקטן. אבל פד יעכלת למהיי
כונתא כדין המאות הגדלים. ולזמנא
דאתי אצטראיך מלפא בקדמיטא
לאתקדר י. כדין יהיכה ה'. כדין שכינטא
גמי תפקר בתקפה לאשפכח כוותה
ממש. כדין אייה ד"י דליהת על י'.
דאיהו י' ואיהי קימת כוותה ממש.

1. ה' יכולה להיות מורכבת מאותיות ד' י', בזמן הזה, ולעתוד לבוא תהיה מד' י', עי' אדייר במרום עמ' קס.

2. עי' לקוטי תורה, זכריה יד; אדייר במרום עמ' צג: "וְהָנָה בְּהִיוֹת גַּם שְׁחָסָא אֲוֹזֶת, וְהָנָה אֲחִיזָתָה בְּסָדָה" לבך, והוא אז נקרא על שם "ה' לבך, והוא סוד: כי יד על כס "ה' וכו', ואחר כך כשהוא נשלם נקרא יה'ה. אבל כשהחיצונית יהיה נתכן בסוף שלמות תיקום... יהיה נקרא הכל יה'ה". עי' עוד שם עמ' צו, רל.

אבל בא וראת, תרי נאמר: מי הולך ראשוני? [מסתבר] הולך הולך ראשוני (ברבות סא,א). שאף על פי שהם שווים באחר, זכר הוא ראשון. ולא נאמר שהוא כמוו, אלא שיכלה לעמוד עמו בפל. לפיקד היה ר' על י', בין שעומדת עמו בפל, או מותפשת היא במרינוותה ונקראות המאור הולך, במזהו. לפיקד: וכל היד החזקה, בראשונה ה' י"ד. וכל המורא [אותיות המאור] הינדו אחר פה, זה תלוי בזות.

ונען וכל היד החזקה. זה:

אבל פה חזי דהא אסתמר כי מסגא ברישא. דכוֹרָא מסגַי בְּרִישָׁא (ברכות ט.א.). דאף על גב דאנון שווין בחדא, דכוֹרָא אֵיתָו קְרֻמָּה. ולא אסתמר דאייהי בותה, אלא דיבולת למקם בהודה בכלא. בגין כה ד' על י' אייה, בגין דקימת בהודה בכלא. בדין אמתפשטה אייה בדרגה ואתקיריאת המאור בגדר בותה. בגין כה וכל היד החזקה, בקדמייתא הי' יד. וכל המורא הינדו לבתר, דא פלייא בדא.

וועוד, וכל היד החזקה. דא